NORAKSTS
Lieta Nr.1-0125-08/17
143/AA43-0508-09/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 2.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš,
tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova,

piedaloties *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *I.B.* (*/personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta, sakarā ar *I.B.* apelācijas sūdzību par Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 3.marta lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 3.februārī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes 7.policijas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 252815 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2008.gada 3.februārī plkst.1450 *I.B.* ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām, kad viņi pildīja dienesta pienākumus.

Līdz ar to *I.B.* ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 175.pantā paredzēto pārkāpumu.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 3.marta lēmumu (turpmāk – Lēmums) *I.B.* atzīts par vainīgu LAPK 175.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu Ls 45 apmērā. Lēmumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] *I.B.* tiesā savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzina un paskaidroja, ka nepiekrīt policijas darbinieka ziņojumā norādītajam, ka automašīnas vadītājs viņam atdeva antiradara ierīci, jo *I.B.* to atteicās darīt, norādot, ka savas personīgās mantas neatdos. Papildus *I.B.* bija norādījis, ka, ja policijas darbinieki vēlas izņemt viņa personīgās mantas, *I.B.* jānogādā uz policijas iecirkni, kur tiktu sastādīti attiecīgie dokumenti. Pēc *I.B.* nogādāšanas policijas iecirknī, policijas darbinieks *D.S.* norādīja, ka *I.B.* bija izrādījis pretošanos un nebija uzrādījis mantas, kam pārkāpējs nepiekrita, norādīdams, ka policijas darbiniekiem labprātīgi bija atdevis visu, kas viņam

bijis līdzi un pretošanos neizrādīja. *I.B.* norādīja, ka automašīna ar antiradara ierīci aprīkota nebija un tas, ka aizturēšanas brīdī automašīnā atradās minētā ierīce, bijusi sakritība. Turklāt, antiradara ierīces vads nebija pieslēgts elektrībai, līdz ar ko tas nebija ieslēgts un izmantots. Minētās ierīces iegādāšanos pie centra „Domina" *I.B.* paskaidroja kā vienkāršu interesi par konkrēto ierīci, jo *I.B.* ir tehniskā izglītība.

[2.2] Tiesas sēdē liecinieks *V.P.* liecināja, ka, pildot dienesta pienākumus, tika apturēta automašīna Mercedes Benz, kurā uz virsējā vējstikla uz priekšējā paneļa atradās ierīce, kas uztver policijas radaru. Pēc vadītājam izteiktā lūguma atdot antiradara ierīci, *I.B.* norādīja, ka minētā ierīce viņam nepieder un padeva to aizmugurējā sēdeklī sēdošajam pasažierim, kurš attiecīgo ierīci ielika kabatā. Pēc policijas darbinieka lūguma aizmugurējā sēdeklī esošais pasažieris atteicās to atdot, kā arī pretojās policijas darbinieku likumīgām prasībām. Kad policijas darbinieks pasažieri palūdza iekāpt dienesta automašīnā, lai aizvestu viņu uz policijas iecirkni, kur varētu veikt personīgo mantu apskati, pasažieris izrādīja agresiju.

[2.3] Liecinieks, policijas darbinieks, *L.L.* liecināja, ka, atrodoties uz tilta, pa rāciju bija paziņojis kolēģiem, lai tie apturētu automašīnu, kas bija aprīkota ar antiradara ierīci. Pēc automašīnas apturēšanas bija redzams, kā tās vadītājs aizmugurē sēdošajiem padod antiradara ierīci, kas sākotnēji atradās uz automašīnas priekšējā paneļa. Pēc policijas darbinieku prasības atdot minēto ierīci, pasažieris atbildēja, ka viņam nekā neesot, pēc kā pasažieris tika aizvests uz 7.policijas iecirkni, Kr.Valdemāra ielā 103.

[2.4] Liecinieks, policijas darbinieks, *D.S.* liecināja, ka kopā ar inspektoriem, pildot dienesta pienākumus, pamanīja automašīnu, kura bija aprīkota ar antiradara ierīci. Notikums risinājies, nobraucot no VEF tilta uz centra pusi. Pēc automašīnas apturēšanas piegāja pie vadītāja un, stādoties priekšā, izskaidroja aizturēšanas iemeslu. Pēc lūguma atdot pārkāpuma izdarīšanas rīku, transportlīdzekļa vadītājs norādīja, ka minēto ierīci neatdos. Noņemot antiradara ierīci no automašīnas priekšējā loga, vadītājs to atdeva aizmugurē sēdošajam pasažierim, kurš ierīci ielicis jakas iekšējā kabatā. Pēc *D.S.* prasības atdot ierīci, pasažieris atbildēja, ka viņam nekā neesot, kā arī norādīja uz savām tiesībām nerunāt ar policijas darbiniekiem. Pasažierim tika paskaidrots, ka viņam ir pienākums pildīt policijas darbinieku likumīgās prasības, kā arī personai vairākkārtēji tika izteikta prasība atdot pārkāpuma izdarīšanas rīku. *I.B.* norādīja, ka antiradara ierīci ir viņa īpašums un neattiecas uz apturēto automašīnu. *I.B.* tika nogādāts uz policijas iecirkni, kur tika sastādīts ziņojums par mantas apskati un izņemto mantu izņemšanas akts, kā arī protokols par apzinātu nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajām prasībām. Pirms *I.B.* nogādāšanas uz policijas iecirkni, *D.S.* redzējis, ka antiradara ierīcei dega lampiņas, kas liecināja, ka ierīce darbojas un ir ieslēgta.

[2.5] Tiesas sēdē nopratinātais liecinieks *V.P.* liecināja, ka 2008.gada 3.februārī vadīja automašīnu Mercedes Benz C320, valsts reģistrācijas

numurs */reģistrācijas numurs/*, kas tika apturēta uz nobrauktuves no VEF tilta, Rīgā. Kā transportlīdzekļa apturēšanas iemesls tika minēts tā aprīkojums ar ierīci, kura uztver signālu no policijas automašīnas radara. *V.P.* likts atdot minēto ierīci labprātīgi, vai arī notikšot personīgo mantu apskate. Apturēšanas brīdī automašīnā atradās divas personas, *A.P.* un *I.B.*. *I.B.* atteicās pildīt policijas darbinieka prasību atdot attiecīgo ierīci un norādīja, ka tās ir viņa personīgās mantas. Pēc policijas darbinieka lūguma *I.B.* izkāpa laukā no automašīnas. Policijas darbinieks, paņemot *I.B.* aiz rokas, teica, lai Igors atdot ierīci labprātīgi, vai arī tiks aizvests uz policijas iecirkni. Policijas darbinieka saruna ar Igoru bija ļoti rupja, kā arī sarunas laikā tika pateikts tas, ka *I.B.* par savu uzvedību tiks iesēdināts uz 14 diennaktīm. Gala rezultātā *I.B.* tika aizvests līdz dienesta automašīnai un nogādāts uz policijas iecirkni, personīgo mantu apskates veikšanai. Nekādu pretošanos policijas darbiniekiem *I.B.* nebija izrādījis un vēlāk ierīci atdevis.

[2.6] Tiesas sēdē nopratinātā lieciniece A.Pugačova liecināja, ka 2008.gada 3.februārī, braucot no centra „Domina" uz centra pusi, pāri VEF tiltam, automašīnu apturēja policijas darbinieki, kā apturēšanas iemeslu minot automašīnas aprīkojumu ar radaru uztverošu ierīci, kuru vadītājam lūdza atdot labprātīgi. Kad automašīnas vadītājs atbildēja, ka viņam nekā nav, policijas darbinieki *I.B.* palūdza izkāpt laukā no automašīnas un atdot minēto ierīci labprātīgi. Kad *I.B.* norādīja, ka tās ir viņa personīgās mantas un piedāvāja braukt uz policijas iecirkni un visu attiecīgi noformēt, policijas darbinieki kļuva ļoti agresīvi un norādīja, ka iesēdinās *I.B.* uz 14 diennaktīm. Tad *I.B.* tika aizvests uz policijas iecirkni. Pati A.Pugačova neesot zinājusi, ka automašīnā bija atradusies attiecīgā ierīce.

[2.7] Tiesnese, uzklausījusi liecinieku liecības un *I.B.* paskaidrojumus, secinājusi, ka *I.B.* ir izdarījis LAPK 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[2.8] *I.B.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar 2008.gada 3.februāra administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 252815 un policijas darbinieku *D.S.* un *V.P.* ziņojumiem, kuros norādītos apstākļus policijas darbinieki apliecināja, sniedzot liecības lietas izskatīšanas laikā.

[2.9] Vērtējot policijas darbinieku notikuma vietā izvirzīto prasību *I.B.* izsniegt antiradara ierīci, tiesnese uzskatījusi, ka minētā prasība tika izvirzīta likumīgi un pamatoti, kā arī *I.B.* atteikšanās izsniegt antiradara ierīci kvalificējama kā ļaunprātīga nepakļaušanās policijas darbinieku likumīgajām prasībām, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

[2.10] Tiesnesei nav bijis pamata apšaubīt policijas darbinieku *V.P.*, *L.L.* un *D.S.* sniegtās liecības, jo tās apstiprinās ar lietā esošajiem materiāliem, ir konsekventas, detalizētas, kā arī tajās nav saskatāmas būtiskas pretrunas.

[2.11] Lietas izskatīšanas laikā netika konstatēti pierādījumi, kas norādītu uz policijas darbinieku ieinteresētību *I.B.* apmelošanā, būtu

neobjektīvi vai nekompetenti konkrētā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā.

[2.12] Vērtējot liecinieku *V.P.* un *A.P.* liecības, tiesnese secinājusi, ka minētie liecinieki ir *I.B.* paziņas, kā arī, ņemot vērā to, ka *V.P.* bija apturētās automašīnas vadītājs un nav ieinteresēts atzīt, ka automašīna bija aprīkota ar antiradaru, personīgu apsvērumu dēļ var būt ieinteresēti sniegt liecības *I.B.* labā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesnese uzskatījusi, ka lielāka ticamības pakāpe piešķirama liecinieku *V.P.*, *L.L.* un *D.S.* sniegtajām liecībām.

[2.13] Vērtējot sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 252815, tiesnese konstatēja, ka tajā norādītais sastādīšanas laiks ir 2008.gada 3.februāris, plkst.14^{20}, savukārt pārkāpuma izdarīšanas laiks norādīts 2008.gada 3.februāris, plkst.14^{50}, līdz ar ko, izvērtējot pārējos lietas materiālus, uzskatāms, ka administratīvā protokola ailē par tā sastādīšanas laiku ir pieļauta pārrakstīšanās kļūda, kas tiesneses ieskatā nav tik būtisks pārkāpums, kas būtu par pamatu apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus.

[2.14] Nosakot sodu, tiesnese ņēma vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli. Saskaņā ar LAPK 34.pantu atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti.

Tiesneses ieskatā, administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, jo *I.B.* ir apzinājies savas darbības prettiesisko raksturu, paredzējis tās kaitīgās sekas un vēlējies vai apzināti pieļāvis šādu seku iestāšanos.

[3] Par Lēmumu *I.B.* iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 3.marta lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Tiesneses lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir analogs valsts pārvaldes iestādes lēmumam administratīvā pārkāpuma lietā, tādējādi, tiesas lēmums ir pielīdzināms administratīvajam aktam. Kā arī Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses sniegtais pamatojums ir pretrunā ar faktiskajiem lietas apstākļiem.

Administratīvās lietas izskatīšanas gaitā tika ignorēts apstāklis, ka tiesas pieņemtajam lēmumam piemīt administratīvā akta daba, kā rezultātā tika ignorēti administratīvā procesa pamatnoteikumi nelabvēlīga administratīvā akta izdošanas procesā.

Tika ignorēts Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 5.pantā noteiktais personas tiesību ievērošanas princips – izdodot administratīvo aktu, netika veicināta personas tiesību un tiesisko interešu aizsardzības nodrošināšana, APL 7.pantā noteiktais tiesiskuma princips – iestādes rīcība neatbilda tiesību normām, APL 8.pantā noteiktais tiesību normu saprātīgas piemērošanas princips un APL 9.pantā noteiktais patvaļas aizlieguma princips.

[3.2] Lietai nav pievienots un iztiesāšanas laikā nav gūts neviens pierādījums, kas varētu liecināt par faktu, ka izņemtā ierīce „Beltronics RX65" s/n AG 1139353307 ir spējīga uztvert braukšanas ātruma kontroles mērierīču radītos signālus vai radīt traucējumus šo mērierīču darbībai. Kā arī nav gūts neviens pierādījums tam, ka minētā ierīce ir bijusi darba kārtībā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[3.3] No liecinieku *D.S.* un *A.P.* liecībām var izdarīt loģisku secinājumu, ka automašīnas braukšanas laikā, uz priekšējā paneļa dega lampiņa. Taču minēto liecinieku liecības nevar būt par pamatu tam, ka lampiņa dega tieši „Beltronics RX65" ierīcei, jo saskaņā ar mantas izņemšanas protokolu, šāda ierīce tika izņemta bez barošanas bloka vai vada, savukārt no lietas materiāliem nevar izdarīt secinājumu, ka attiecīgā ierīce ir spējīga darboties ar akumulatoru palīdzību.

No iepriekš minētajām liecinieku liecībām var secināt, ka pastāv šaubas attiecībā uz „degošo lampiņu" uz automašīnas priekšējā paneļa. Līdz ar to, ja pastāv šaubas par konkrētu faktu, tiesnesim tās jātulko par labu personai.

[3.4] Par *I.B.* administratīvo aizturēšanu netika sastādīts protokols, ko paredz LAPK 253.pants.

[3.5] Administratīvās lietvedības laikā *I.B.* tika ierobežotas Latvijas Satversmes 94.pantā, 89.pantā un 90.pantā noteiktās tiesības.

[3.6] Tiesnese nav pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi pierādījumus, kas bija pamatā administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai un lēmuma pieņemšanai administratīvā pārkāpuma lietā.

[3.7] Identiski policijas darbinieku *V.P.* un *D.S.* ziņojumi neatbilst LAPK 243.panta otrajai daļai kā pierādīšanas līdzekļi, līdz ar ko nav pieļaujami.

[3.8] Pilnīgi un vispusīgi netika pārbaudīts mantu izņemšanas protokols Nr.554813, kas attiecīgajā gadījumā ir centrālais pierādījums tam, vai izņemtā ierīce „Beltronics RX65" s/n AG 1139353307 bija komplektā ar lādētāju, barošanas vadu vai arī tai komplektā bija akumulatori, kuri ļautu ierīcei darboties bez patstāvīgas elektriskās barošanas.

[3.9] Tiesnese nav veikusi administratīvā pārkāpuma protokola pārbaudi atbilstoši LAPK 248.panta nosacījumiem – protokols pēc būtības pārbaudīts netika. Sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, tajā tika ierakstīts pavisam cits notikuma laiks, papildus netika veikti ieraksti par notikuma vietu. Tiesnese nav ņēmusi vērā, ka protokols neliecina un nevar liecināt par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu – nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajām prasībām, jo to tikpat labi arī varētu nesastādīt.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2006.gada 14.novembra spriedumā lietā Nr.SKA-454/2006, administratīvā pārkāpuma protokols ir administratīvo pārkāpumu kvalificējošs dokuments, kura pamatotību izvērtē amatpersona vai institūcija, kura izskata administratīvā pārkāpuma lietu.

[3.10] Tiesnese ignorējusi APL 150.pantu, lietas izskatīšanas gaitā izvairoties no apstākļu pierādīšanas un to analīzes, tomēr formāli atsaucoties uz tiem savā lēmumā.

Tiesnese ignorējusi objektīvās izmeklēšanas principu, lēmuma pieņemšanas gaitā izvairoties no pierādījumu vākšanas pēc savas iniciatīvas, pastāvot apstākļiem, kad lietā esošie pierādījumi ir nepietiekami, lai konstatētu, nodibinātu noteiktas tiesiskās attiecības.

[3.11] Lietas apstākļu noskaidrošanā tiesnese veica lietā esošo pierādījumu saturu analīzi, ignorējot apstākli, ka objektīvās patiesības noskaidrošanai ir nepieciešams, lai lietas apstākļi un pierādījumi tiktu vērtēti to savstarpējā sakarībā un kopumā.

[3.12] *I.B.* rīcībā nav saskatāma ļaunprātīga nepakļaušanās policijas darbinieku likumīgajām prasībām, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus. *I.B.* realizēja un aizsargāja savas cilvēktiesības uz privātās dzīves un īpašuma neaizskaramību, ko viņam piešķir Latvijas Republikas Satversme.

[3.13] Tiesnese nav ņēmusi vērā, ka policijas darbinieki ir lietā ieinteresētās personas, kas ikdienā strādā kopā.

[3.14] Ja pastāv šaubas par to, vai persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, tiesai šaubas ir jātulko par labu personai. Pretrunīgu liecību sniegšana no to personu puses, kas varētu būt ieinteresētas lietas iznākumā nevar tikt vērtētas par patiesām. Kā arī tiesa nav saistīta ar to, ko norāda puses, tai ir pienākums noskaidrot lietas apstākļus.

[3.15] Netika ņemts vērā, ka tikai pareiza pierādījumu novērtēšana ļauj tiesai pareizi konstatēt lietā esošos faktiskos apstākļus, kam savukārt ir būtiska loma pareizas tiesību normas piemērošanā. Pierādījumi ir jāvērtē kopumā, neizolējot tos, jo vairāki netieši pierādījumi tikai kopumā sniedz pilnīgu izpratni par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[4] Tiesas sēdē *I.B.* apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem motīviem.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies *I.B.* paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *I.B.* apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese ir pareizi novērtējusi lietas materiālus un *I.B.* paskaidrojumus, un pamatoti konstatējusi, ka *I.B.* ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgajai prasībai atdot antiradara ierīci, lai atzītu, ka *I.B.* ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība LAPK 175.pantā.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 3.marta lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses lēmuma motivācijai, kas norādīta šā apgabaltiesas sprieduma [2] punktā, un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[7] Administratīvā apgabaltiesa nevērtē tos apelācijas sūdzībā minētos motīvus, kuri izvērtēti Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 3.marta lēmumā.

[8] Pretēji *I.B.* apelācijas sūdzībā minētajam uzskatam, Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka tiesas lēmums nav pielīdzināms administratīvam aktam. Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, tad, izskatot administratīvo lietu un piemērojot administratīvo sodu, tiesnesis realizē tiesas funkciju. Šī tiesas spriešanas funkcija pilnīgi norobežo viņu no iestādes vai amatpersonas, kas darbojas valsts pārvaldes jomā. Tādējādi tiesneša pieņemtie lēmumi administratīvo pārkāpumu lietās nav un nevar būt administratīvie akti, uz ko tieši ir norādīts Administratīvā procesa likuma 1.panta trešās daļas pēdējā teikumā *(skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada lēmumu lietā Nr.199, [8], publicēts: Latvijas Vēstnesis, pielikums „Jurista Vārds", 2005. 29.novembris).*

[9] Administratīvā apgabaltiesa atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzībā minēto argumentu, ka policijas darbinieki ir lietā ieinteresētās personas. Tas, ka policisti kopā strādā nevar būt pamats apšaubīt viņu kompetenci un objektivitāti pārkāpuma konstatēšanā. Lai policista kā amatpersonas sniegtās ziņas atzītu par nepatiesām, nepieciešams konstatēt apstākļus vai iemeslus, kas likuši nepatiesas ziņas sniegt. Arī ja pastāv zināmas (vairāk vai mazāk pamatotas) šaubas par ziņu patiesumu, tās var tikt vērtētas kritiski, it īpaši gadījumā, ja tās var būt pamats personas sodīšanai. Konkrētajā gadījumā apgabaltiesa lietā nesaskata nevienu apstākli vai iemeslu, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki, sniedzot paskaidrojumus un liecības, būtu kļūdījušies vai tās apzināti snieguši nepatiesas.

[10] Administratīvā apgabaltiesa uzskata par nepamatotu apelācijas sūdzībā minēto argumentu par nepieciešamību šīs lietas ietvaros noskaidrot,

vai vēlāk izņemtā antirarada ierīce ir bijusi darba kārtībā pārkāpuma izdarīšanas laikā. Neatkarīgi no minētā apstākļa, *I.B.* atteikšanās izdot pēc policijas darbinieka prasības minēto ierīci, apzinoties prasības iemeslu, proti, zinot policijas darbinieku aizdomas par to, ka automašīna, kurā sēdēja *I.B.*, ir aprīkota ar antiradara ierīci, ir uzskatāma par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajām prasībām. Ņemot vērā policijas darbinieku liecības pirmās instances tiesas sēdē, kā arī to, ka vēlāk arī tika izņemta *I.B.* antiradara ierīce, Administratīvajai apgabaltiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku prasības izdot antiradara ierīci likumīgumu.

[11] Likuma "Par policiju" 22.panta pirmā un trešā daļa noteic, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. (..) Policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

No minētā panta izriet prezumpcija, ka jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākotnēji ir jāizpilda, ja vien tas acīmredzami nav pretlikumīgs.

Tā kā ar lietas materiāliem konstatējams, policijas darbinieki, pieprasot izdot *I.B.* antiradara ierīci, pildījuši dienesta pienākumus, tad *I.B.* bija pienākums pakļauties policijas darbinieku izteiktajām prasībām un rīkojumiem.

[12] LAPK 10.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Lai personas rīcību varētu uzskatīt par ļaunprātīgu, kā tas izteikts LAPK 175.panta dispozīcijā, pietiek ar to, ka tiek pierādīta personas vaina attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā, t.i., ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos. Īpašs jēdziena „ļaunprātīgums" iztulkojums un novērtējums, lai varētu atzīt personu par vainīgu nodarījumā, kas paredzēts LAPK 175.pantā, nav nepieciešams (*sk. arī Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 10.marta spriedums lietā AA 609-05/8, 15.punkts*).

[13] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka par *I.B.* administratīvo aizturēšanu netika sastādīts protokols, kā to paredz LAPK 253.pants, taču ņemot vērā, ka *I.B.* atteicās uz vietas pārtraukt nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajām prasībām un atdot antiradara ierīci, policijas darbiniekiem bija pamats *I.B.* aizturēt un nogādāt policijas iecirknī minētā

pārkāpuma pārtraukšanai un attiecīgo protokolu sastādīšanai. Savukārt aizturēšanas protokola nesastādīšana šajā gadījumā Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nav uzskatāms par tādu procesuālu pārkāpumu, kas ietekmētu *I.B.* darbību kvalifikāciju pēc LAPK 175.panta.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un ceturto daļu, 286.[14]pantu un Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2008.gada 3.marta lēmumu, bet *I.B.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā no tā sastādīšanas dienas.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs *(paraksts)* E.Puriņš

Tiesneses *(paraksts)* S.Kanenberga

(paraksts) U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis E.Puriņš
Rīgā 2009.gada 3.martā